

1.

DOKONALÁ MATKA ANEB UŽÍVEJTE SI NAZÍ, NEŽ SE VÁM FIGURKA ZKAZÍ!

Moje máma byla velice ctižádostivá. Pocházela ze šesti dětí, měla tři sestry a dva bratry, dědeček byl starostou a taky hodně koukal na korunky. To je výraz mé maminky a znamenal, že dědeček nechtěl utrácet. Rozhodl se svou nejstarší dceru podporovat na studiích, dovolil jí, aby se přihlásila na vysokou pedagogickou školu. Moje maminka byla jen o jedenáct měsíců mladší než její sestra a chtěla studovat taky. Jediná možnost byla, aby vystudovala stejně rychle jako její sestra. Máma proto velikou rychlostí zvládla dva ročníky v průběhu jednoho roku a za tři roky se stala promovanou pedagožkou. Pak se ovšem

seznámila s mým otcem, který prohlásil, že učitelky nesnáší. Tehdy on sám studoval práva a moje máma se tedy přihlásila na právnickou fakultu, kterou úspěšně absolvovala dřív než on.

Tohle píšu o mámě proto, abych jasně ukázala, jak byla houževnatá a odpovědná, a taky že ji v jejích názorech neinspirovaly jen jeptišky, které byly na peďáku jejími spolužačkami, ale taky domýšliví, zpupní a moderní mladí lidé, kteří chtěli Československu určovat jeho právní řád.

Právníci hráli šachy, chodili do divadel, klábosili po kavárnách...

Máma žila na statku v Kunraticích, měli šest koní, husy, slepice a hektary polí... V mámě se míchala praktická krev českého zemědělce s elegantním intelektualismem první republiky.

Máma byla zanícenou sokolkou. Cvičila třikrát týdně v kunratické sokolovně a pak se stala učitelkou tělocviku, češtiny a občanské nauky. Když jsem našla fotky z jejího dětství, všimla jsem si, že měla vždy stejné šatičky, jako měly její sestry, že na sobě nikdy neměla tepláky a že ústřední barvou její puberty byla pískově hnědá. Když máma dospěla a chodila s mým tátou, který byl mužem Velkého světa, tak se vrhla na kloboučky a límce!

Moje maminka milovala gigantické límce. Můj otec je ale nenáviděl. Tvrdil, že máma ve svých

límcových kreacích vypadá jak ředitelka netopyřihého hejna, a odmítal s ní chodit na veřejnost.

Mámu to ovšem od její lásky k límcům nemohlo odradit. Pořádila si šedý flaušový plášť, jehož límec se musel dvakrát obtočit o 360 stupňů, jak byl dlouhý. Taky si nechala ušít jahodovou kreaci s perziánovým černým límcem, že vypadala, jako by si přes šíji ležérně přehodila středně velkého pudla.

Můj otec se věnoval historii a říkal, že ve 14. století dámy v Anglii nosily taky tak veliké límce z kožešiny, a to proto, aby na ně nalákaly blechy a ony pak daly pokoj ostatním částem jejich těla.

Ani tato informace mou mámou nepohnula. Udivovalo mne, že máma na svých límcových modelech tak trvá, většinou se tátově vkusu přizpůsobovala, chtěla se vyrovnat všem těm jeho podezřelým, elegantním kamarádkám, o kterých jí zaníceně vyprávěl a které, když je náhodou někde na nějakém večírku potkala, tak uhýbaly očima a tvářily se, že ví o životě, včetně mého otce, úplně všechno.

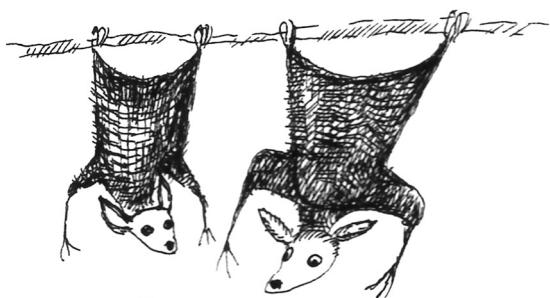
O mamince píšu proto, že je nutné, abyste pochopili, že její houževnatá touha obsáhnout dva nesrovnatelné světy ovlivnila veškerou mou existenci. Samozřejmě se to dotklo i toho, co mi máma pořádila na sebe.

Tehdy jsme neměli moc peněz. Vlastně jsme peníze měli, až když rodiče byli důchodci, přivydělávali si měřením vodních toků a povinné výdaje rodinné kasy jsem platila já ze svých honorářů.

I když jsme ale neměli peníze, tak máma na oblečení nešetřila. Byla šikovná. Uměla z hadříků ušít modely, a protože jsme jezdili do Podkrkonoší, kde byla spousta textilních továrniček, tak máma každé léto pořídila látky doslova za pár korun a pak mi z nich kouzlila lehké sukýnky, šatičky i plavky. Ty si moc dobře pamatuju. Na koupaliště v Pecce jsem chodila od svých dvou let. Ňadra mi začala pučet snad už v pěti. Možná že to byl jen dětský špek, co zdůraznil mé bradavky, fakt ale je, že máma pochopila, že éra monokin neboli nahého hrudníčku a trenýrek s nohavičkami do gumiček, pro mne skončila. A tak doslova z barevných zbytků mi našila bikiny s mašličkami a s kytičkami, které dokázala uháčekovat během pár minut.

Nikdy nezapomenu, jak bylo září, už mámě začala škola. Učila na druhém stupni ve Štěpánské ulici, byla třídní osmé C a hned v prvním týdnu po zahájení vyučování máma k nám domů pozvala své nejoblíbenější kolegyně a taky své sestry.

Byl to docela pěkný mejdan. Dámy se hihňaly, pily griotku a jedly štrúdl a pak jim máma líčila,

jak jsem se naučila dobře plavat v Pecce na koupališti. A jak jsem byla moc roztomilá ve svých plavečkách její výroby. A všechny učitelky i mé tety chtěly hned vidět, jak moc mi plavky sluší, a já se do nich poctivě oblékala, i když mi to u nás doma, bez trávy a bez bazénu, připadalo takové nějaké nepatřičné.

A všechny ženy obdivovaly máminu šikovnost, ale máma pořád neměla lichotek dost a donutila mne, abych si jedny plavky, ty nejpopedenější, oblékla a ukázala, jak báječně fungují, i když se namočí. Máma mi napustila vanu a já jsem do ní musela vlézt a cachtat se v ní a předstírat, že plavu prsa a znak a kraul, až to všechny přestalo bavit a vrátily se ke skleničkám.

A tehdy se na mne máma koukla zlomyslnýma očima a řekla: „To ses napředváděla, co?!“

Tehdy na koupališti jsem měla dva dětské ctitele. Ten jeden dnes vlastní samoobsluhu, v které jako by se zastavil čas. Pořád se v ní prodávají pišingry jak za mého dětství, pořád se ve slunci leskne prach na zaprášených konzervách ve výloze. Tenkrát jsem se Mirečkovi moc líbila, když jsem si s ním ve svých kytičkovaných plavkách házela míčem. Tak moc jsem se mu líbila, že mi skočil na záda a málem mne na tom koupališti utopil.

Lukášek měl pro mne taky slabost, i když vedle jejich domu bydlela Naděnka, s kterou se znali, už když je mámy vozily v kočárku. Moje bikinky s miniaturní podprsenkou byly červené s černými puntíky a bílou mašličkou.

„Jsi be... be... beruška!“ řekl mi Lukášek, utrl mi mašli, že mne přitom skoro zardousil, strčil si úlovek do kapsy a utekl.

Jeho máma přišla večer k nám, aby mé mámě šňůrku vrátila. Řekla, že Lukášek ji nechtěl vydat, že se s ní pral, ale že se musí naučit, že holkám se láska vyznává jinak.

Moje máma se tomu s paní Lukáškovou dlouho smály, říkaly, že: „... chlapi jsou už od narození všichni stejní...“ a tomu jsem moc nerozuměla, protože jsem tátu s máminou stužkou od plavek nikdy neviděla.